

[Aksel Larsen.]

Ja, det er en bekendt sag, at vi kommunister ikke anerkender rigtigheden af påstanden om, at det er arbejderlønningerne, der er skyld i prisstigningerne, i de økonomiske vanskeligheder. Det er en bekendt sag, at vi mener, man skal kigge på landets politik som helhed for at finde årsagen til disse økonomiske vanskeligheder. Hvad angår de organer, der er af størst betydning for landets økonomiske politik, som de ærede forslagsstillere udtrykker sig, synes vi, det kunne være højst passende at kigge på, hvordan storkapitalisterne her i landet har det, og hvordan de driver deres spil. Det er ikke så forfærdelig længe siden, at de A. P. Møllerske selskaber udvidede deres aktiekapital med et beskedent beløb på en halv snes mill. kr. med det resultat, at aktionærerne kunne notere sig for en nettogevinst på 95 mill. kr., der for størstepartens vedkommende kunne bogføres som formuestigning, hvorved de blev fri for at svare indkomstskat af denne gevinst. Sådan opereres der af de såkaldte økonomiske organer i dette land, men ved en sådan lejlighed ser man ikke nogen hyle i den dertil indrettede presse om, at nu er Danmarks økonomi i fare, nu stiger omkostningsniveauet, for det er kapitalisternes interesser, det gælder, og så gør det ikke noget. Men givet er det, at de 95 mill. kr., som de A. P. Møllerske selskabers aktionærer ved den lejlighed tjente blot ved nogle manipulationer med tal og aktiebeviser, må der være nogen der kommer til at betale, og det bliver selvfølgelig det arbejdende folk i Danmark.

Fornylig kunne man i pressen se en meddelelse om, at bestyrelsen for A/S Glud & Marstrand havde besluttet at foreslå aktiekapitalen udvidet med 3 mill. kr., og at de nye aktier skulle tilbydes de gamle aktionærer til en kurs af 105. På sin vis kan man blive rørt. Der er tilsyneladende nogle, der vil give lidt afkald, for man tilbød dog ikke de gamle aktionærer de nye aktier til parikurs, men forlangte kursen 105. Hemmeligheden er, at før det blev bekendt på børsen, var kursen på Glud & Marstrands aktier 173; et par timer efter at det var blevet bekendt, var kursen steget til 185. Det vil sige, at de gamle aktionærer i Glud & Marstrand, som har tegningsretten til nye aktier, kan købe disse til kurs 105 og

med det samme sælge dem til kurs 185, altså med en nettogevinst på 80 pct. Det giver ved en aktieemission på 3 mill. kr. en nettogevinst til de gamle aktionærer på 2,4 mill. kr. På den måde opererer kapitalisterne her i landet; det skulle man have opmærksomheden henvendt på. Man skulle undersøge, om den slags ting virkelig bør tillades, og man skulle også give sig til konkret at undersøge, hvor de penge, som de pågældende stikker i lommen, i grunden kommer fra, og i hvor høj grad samfundet bliver snydt for skat ved, at den slags manipulationer laves, ved, at de forøgede indkomster registreres som formuestigning og ikke som indkomststigning.

Nogen sådan undersøgelse vil imidlertid ikke finde sted i dette udvalg; det er ikke hensigten med udvalgets nedsættelse; det kan man se af udvalgets sammensætning — både af den oprindeligt foreslåede og den, der nu stilles ændringsforslag om i betænkningen — og det kan man se af den omstændighed, at der er sat en ganske bestemt frist for afgivelsen af rapporten. Fristen var tidligere sat til udgangen af januar måned, men er nu sat til udgangen af februar. Ved et tilfælde, der i høj grad kan se ud som en tanke, falder dette tidspunkt sammen med det, på hvilket den væsentlige del af de kollektive arbejdsoverenskomster udløber. Jeg er af den opfattelse, at dette udvalg enten skal bruges til eller vil blive brugt til at drive propaganda og til at fremskaffe materiale, der tilsyneladende skal understøtte propagandaen om, at det ikke kan gå an, at arbejderne lønninger stiger, for så stiger omkostningsniveauet, og så ruineres Danmark.

Da dette enten er det sande formål med udvalgets arbejde eller i hvert fald vil blive det eneste sandsynlige resultat af udvalgets arbejde, hvis det giver noget resultat, kan og vil vi kommunister ikke medvirke til udvalgets nedsættelse. Det er i forvejen sådan, at alle mulige forhold bruges eller rettere sagt misbruges til at forsøge at prædike for arbejderne, at deres lønninger er for høje, måske ikke i forhold til, hvad de har brug for til at leve af, men i forhold til, hvad samfundet evner. Man fortæller, at Danmark er udsat for krigsfare, og derfor bliver vi nødt til at ofre 1 milliard kr. om året til militærvæsenet. Det er underfor-